

UDK: 791.32.072.3
Prethodno priopćenje
29. V. 2022.

MARIJAN TUSTONJA*

MAJA MARIĆ**

ANALIZA KOMUNIKACIJE U FILMU PLAVO ČUDO

SAŽETAK

Film *Plavo čudo*, snimljen 2021. godine, donosi nam istinitu priču o „sirotištu“ (domu za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi) *Cabo San Lucasu* u Meksiku koje se zbog različitih nepogoda, kako prirodne katastrofe tako i nedostatka financija, bori za opstanak. Protagonist Omar nastoji na sve načine spasiti i zaštititi štićenike doma kako se ponovno ne bi trebali vratiti životu na ulicama grada. Borba za opstanak donosi mnoge izazove s kojima će se susresti, a ponajveći je od njih udruživanje s Wadeom kako bi obojica ostvarila svoje ciljeve. U filmu možemo vidjeti razvoj komunikacije i shvaćanja života adolescenata u skladu sa životnim pričama svakoga od njih. Cilj je rada analizirati komunikaciju glumaca u filmu *Plavo čudo*.

Ključne riječi: Plavo čudo, sirotište, komunikacija, djeca i mladi, međuljudski odnosi

* University of Mostar, Mostar, Bosnia and Herzegovina, marijan.tustonja@ff.sum.ba

** University of Mostar, Mostar, Bosnia and Herzegovina, maja.maric@ff.sum.ba

1. UVOD

Komunikacija predstavlja jednu od esencijalnih potreba svakoga čovjeka, pri čemu treba naglasiti da svaki čovjek drugačije komunicira i percipira komunikaciju, bilo da je riječ o djeci, mladima, adolescentima, muškarcima, ženama, starijim i nemoćnim. Svaka komunikacija sa sobom donosi izazove s kojima se susreću i primatelj i pošiljatelj poruke. Posebna se pozornost posvećuje mladim komunikatorima, djeci i adolescentima koji komuniciraju poruke na sebi svojstven način. Postoji cijeli niz kontradiktornih stavova u svezi s tim kako djeca i mladi uče komunicirati. Jedni naglašavaju kako se to događa jer su za tu komunikaciju djeca i mladi nagrađivani, dok drugi naglašavaju kako su upravo djeca i mladi za to predodređeni, kao što je vrabac biološki predodređen za letenje (Reardon, 1998). Komunikacija s djecom i mladima doima se izazovnom, no za proces komunikacije s ovom skupinom potrebni su slušanje, prihvaćanje, razumijevanje i bodrenje kako bismo zauzvrat dobili dobru povratnu informaciju. Interpersonalna komunikacija oseban je, transakcijski oblik ljudske komunikacije koji uključuje međusobni utjecaj, obično radi upravljanja odnosima. U svome najosnovnijem smislu interpersonalna komunikacija ispituje kako ljudi u vezama razgovaraju jedni s drugima, zašto odabiru poruke koje odabiru i učinak koje one imaju na odnos i pojedince (Littlejohn, Foss i Oetzel, 2017). Ljudska komunikacija srž je našega postojanja. Godinama su mnogi znanstvenici definirali interpersonalnu komunikaciju jednostavno kao komunikaciju koja se događa kada dvije osobe komuniciraju licem u lice. Ova ograničena definicija sugerira da ako su dvije osobe u interakciji, one sudjeluju u međuljudskoj komunikaciji. Danas se međuljudska komunikacija ne definira samo brojem ljudi koji komuniciraju nego i kvalitetom komunikacije. Interpersonalna komunikacija nastaje kada se prema drugoj osobi ponašate kao prema jedinstvenomu ljudskom biću (Beebe, Beebe i Redmond, 2014).

Cilj je rada prikazati kako se razvijao proces komunikacije glumaca u filmu *Plavo čudo*, s posebnim osvrtom na komunikacijske obras-

ce, ali i razvoj odnosa između Omara, Wadea i Moca.

Na samome početku uočit će se važnost uspostavljanja pravilna komunikacijskog obrasca koji Omar koristi u komunikaciji s Mocom, dječakom koji od uličnoga kradljivca prerasta u mladića koji ostvaruje svoju svrhu.

Važnu ulogu predstavlja neverbalna komunikacija koja se najbolje ogleda u interpretaciji lika Wadea i njegova prvotnog stigmatizirajućeg pristupa prema dječacima i Omaru, koji tijekom filma i upoznavanja sugovornika prelazi u prihvaćajući pristup. Ovomu je radu, uz navedeno, svrha na određen način ponuditi prototip modela za analizu komunikacije kroz film.

2. TEORIJSKI KONCEPTI

Analiza je sadržaja istraživačka kvalitativna metoda koja se koristi za proučavanje sadržaja komunikacije. Babbie je definira kao učenje o zabilježenim ljudskim komunikacijama kao što su knjige, web-stranice, slike i zakoni (Babbie, 2010). Harold Lasswell formulirao je temeljna pitanja analiza sadržaja, a to su: Tko kaže što? Kome? Zašto? Koliko opširno? S kojim učinkom? (Lasswell i sur., 1952). Kod analize sadržaja često je riječ o interpretaciji stavova, vrijednosti, ponašanja i sl., pa ova metoda nosi obilježja kvalitativnih istraživanja.

Film se često koristi kao pedagoško sredstvo (Adler, 1995; Fain, 2004; Griffin, 1995; Harrison, 2001; Herberman, 2000; Johnson i Iacobucci, 1995; Lenihan, 2002; Metz, 2002; Pinhey, 2002; Proctor II i Adler, 1991) te kao predložak, slično kao književna djela na satu književnosti. Osim toga, film se proučava s obzirom na njegove političke, psihološke i narativne aspekte (Lapsley i Westlake, 1988). Osim zabave, film djeluje u svojstvu uspostavljanja odnosa s javnošću kao i zagovaranja određene grupe pojedinaca. Film stvara sliku društva i organizacija, predstavlja probleme, utječe na kreiranje politika i promiče određene prakse. Ponekad su te funkcije više očite, a ponekad manje. Uvjerljiva sposobnost filma čini ga obilježjem kulturoloških studija i visokim na popisu utjecajnih medija (Monaco, 2000).

3. KRATAK SADRŽAJ FILMA

Netflixov film *Plavo čudo* (2021., Julio Quintana) inspirativna je drama temeljena na priči o meksičkome „sirotištu“ koje se bori za opstanak nakon uragana *Odile* 2014. godine i ovrhe. Priča prati skrbnika Omara Venegasa (Jimmy Gonzalez) i njegovu suprugu Beccu (Fernanda Urrejola) koji su svoj život posvetili cjelovitu odgoju mladih dječaka. Nakon prodiranja uragana *Odile Casa Hogar* prolazi najneugodnije razdoblje svoga postojanja, prijeti mu zatvaranje zbog nezmiirenih finansijskih obveza prema banci. Jedina je nada dječaka osvojiti novčanu nagradu s čuvenoga *Bisbee's Black & Blue* turnira u ribolovu. Za osvajanje turnira trebaju se udružiti s Wadeom (Dennis Quaid) koji nevoljko pušta Omara i nekoliko djece na brod, ciljajući na nagradu od 250.000 dolara, no životne priče djece i situacija u kojoj se nalaze, naučit će ga novim znanjima i promijenit će mu cijeli život.

Likovi iz filma koji su važni za razumijevanje i analizu komunikacijskih relacija jesu Tweety (Steve Gutierrez), Hollywood (Nathan Arrenas), Moco (Miguel Angel Garcia) i Hector (Raymond Cruz).

4. KOMUNIKACIJA U FILMU „PLAVO ČUDO“

Plavo čudo predstavlja primjer važnih principa međuljudske komunikacije. Temeljen na istinitim epizodama i životnim događajima istražuje borbe kroz koje likovi prolaze da bi uspjeli u životu. Vrhunci teorijskoga shvaćanja prikazana u filmu vidljivi su u scenama gdje se Wade vraća na *Bisbee's* turnir i susreće potpuno novu atmosferu koja ga prisiljava da se uključi u interkulturalnu komunikaciju, slušanje, perceptualno naglašavanje i povratne informacije. Brojne sastavnice vezane uz kulturu važne su za proučavanje interkulturalne komunikacije. To uključuje:

- percepciju
- obrasce spoznaje
- verbalna ponašanja
- neverbalna ponašanja i
- utjecaj konteksta.

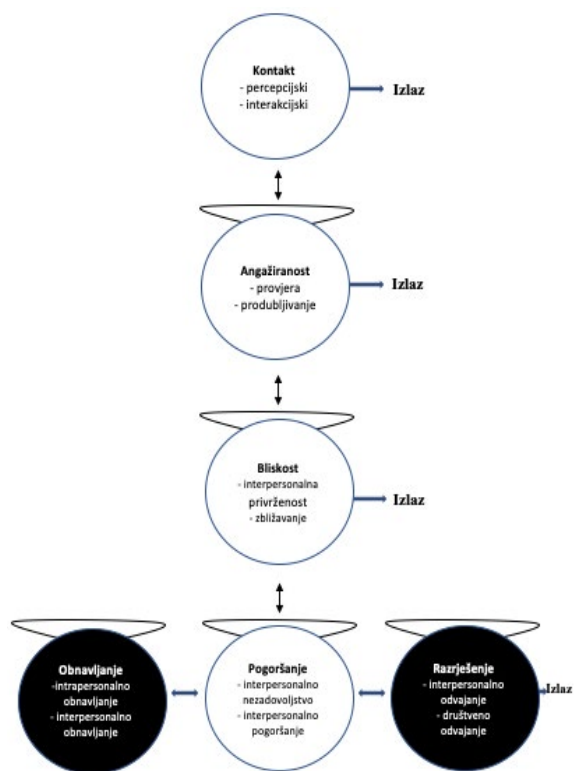
U interkulturalnome okružju sve ove sastavnice postaju integrirane i funkcioniraju u isto vrijeme

me. Motivi za ulazak u bilo koju komunikacijsku interakciju mogu se svrstati u jednu od tri široke klasifikacije. Kada ljudi komuniciraju, bez obzira na situaciju ili kontekst, pokušavaju: (1) uvjeriti, (2) informirati ili (3) zabaviti. Drugim riječima, kada komuniciraju, imaju svrhu i cilj (Samovar, Porter i McDaniel, 2010).

Međuljudska komunikacija važan je aspekt ljudskoga života, a filmovi, kao replika ljudskoga života, preplavljeni su konceptima komunikacije i odnosa, dok su različite teorije međuljudske komunikacije koncepti primjenjivi na same filmove. Film ima dvije različite priče o protagonistu Omaru koji je posvetio svoj život brizi o dječacima koji odrastaju na ulicama Meksika, ostavljeni od bioloških roditelja. Sa svojom suprugom Beccom nastoji živote mladića učiniti boljima u odnosu na način života kakav su imali nakon što su ih biološki roditelji ostavili. Jedan dio priče govori o iskusejima i nevoljama kroz koje je prolazio kao *tinejdžer*, dok je drugi dio o njegovoj evoluciji i nastojanju da vodi i spasi „sirotište“ od propadanja. Omar na početku filma susreće mladića Moca, kojega policajac dovodi do „sirotišta“ jer je ukrao sat nekomu gospodinu u marini. Omar, uspostavljajući komunikaciju i samim tim odnos s njim, nastoji pokazati prijateljsko raspoloženje prema Mocu ponudivši mu da vrati sat i da ostane na ručku kako ne bi morao otići u policijsku postaju. Moco nevoljko prihvaća ponudeno jer je svjestan da odlazak s policajcem nije najbolja opcija s obzirom na to da ga je u prvome razgovoru udario. Omarov i Moco odnos tijekom filma napreduje, no s obzirom na to da Moco nije toliko pričljiv, Omar ga nastoji prihvatiti i pomoći mu, razumijevajući druge komunikacijske aspekte. Kako se njihov odnos i komunikacija razvijaju u pozitivnu smjeru, Moco na kraju pronalazi svoje mjesto u „sirotištu“ i postaje jednak među ostalima.

U filmu se otkrivaju važni koncepti međuljudske komunikacije, između ostaloga odnosa, što je jasno vidljivo u ovome filmu na primjeru priče o čavlu. Kada je Tweetyju, jednomu od dječaka, nedostajala majka i osjećao se tužno, Omar je slikovitim prikazom čavla približio dječaku vjeru ispričavši mu da kada mu bude teško da napiše sve na papir i pribije bilješku čavlom na vrata. „Sljedeći put kad ti bude teško, samo se pomoli

Bogu. Potraži pomoć od Njega i uporno se moli. Ubrzo će se sve te loše stvari činiti poput sna. Kao da se ništa ni dogodilo nije”, rekao je Omar Tweetyju. Tweety je, s druge strane, pokazao iskrenost u komunikaciji i u njihovu odnosu kazavši kako ga nikada nije vidio kako pribija čavao s bilješkom na vrata, čime je demonstrirao kako je njihov odnos razvijen. U filmu je vidljivo kako se odnosi između dječaka i Omara razvijaju, ali i kako se isti unaprijeđuju. Međuljudski odnosi u svome razvoju prolaze nekoliko faza.

Slika 1. Šestostupanjski model odnosa

Izvor: DeVito (2013) *The Interpersonal Communication Book*

Međutim ne prolazi uvijek svaki odnos svih šest faza s obzirom na to da u bilo kojemu trenutku postoje mogućnosti za izlazak iz komunikacijskoga procesa (kao što je vidljivo na Slici 1). Poznato je da svaki odnos počinje u trenutku kada

ljudi dođu u kontakt i kada se stvori dojam o drugoj osobi (DeVito, 2013).

U sljedećemu primjeru Moca i Omara prikazat će se razvoj odnosa kroz šestostupanjski model. Pozitivan primjer odnosa u filmu očituje se u tome da su sva djeca u sirotištu Omara nazivala ocem, odnosno „papa Omar“ što pokazuje razinu bliskosti u odnosu. Kao što je ukratko navedeno, odnos Omara i Moca počinje komunikacijom ispred „sirotišta“ kada Moca policajac dovodi Omaru. Njihov kontakt započeo je interakcijom, čime je započet tzv. interakcijski kontakt (faza kontakta). Da bi njihov odnos opstao, iznimno se potrudio Omar, koji se pokazao vrsnim komunikatorom, upustivši se s Mocom u dublju komunikaciju, pokazavši zanimanje za odnos (faza angažiranosti) čime je pridobio Moca i njegovo povjerenje, a najbolje je vidljivo na samome početku kada ga je policajac doveo do „sirotišta“. Tu se potvrđuju Omarova sposobnost i umijeće pristupa djeci u komunikacijskome smislu, odnosno na primjeru kada on pristupa Mocu pričom o hrani i ručku jer je vidio da ukradeni sat drži u ustima. Dosjetkama otvara pristup, potiče komunikaciju, razvija odnos te mu daje dva izbora od kojih je jedan isprika i vraćanje sata vlasniku, dok je drugi otići s policajcem koji će pokrenuti proceduru. Nastavili su svoj odnos zblizavanjem (faza bliskosti) na način da mu je Moco do određene mjere dao svoje povjerenje, a sve zbog Omarova pristupa i davanja hrane kao geste pripadnosti njihovoj grupi u „sirotištu“. No, odnos doživi blago pogoršanje (faza pogoršanja) u trenutku kada Omar i Tweety kažu Mocu da Omara može oslovljavati s „papa Omar“ i da im se pridruži životu u „sirotištu“. Moco odbija zvati Omara „papa“, riječima: „Stari, neću te zvati 'tata'“, i bježi od pomisli života s njima. U tome trenutku Moco nastavlja svoj stari život, vraća se na ulicu, no Omar ne odustaje od njihova odnosa i komunikacije. Kada formira tim za sudjelovanje na Bisbee's turniru, Omar inzistira da Moco bude jedan od članova. Upravo taj čin donosi novi trenutak u njihov odnos, počinje njegova obnova (faza obnavljanja) u kojoj Moco prihvaća Omara, a na samome kraju turnira i djecu u „sirotištu“. Kao što je ranije rečeno, ne mora svaki odnos proći svih šest faza razvoja. Ovaj je odnos prošao pet faza i ishodio je pozitivnu obnavljanju odnosa. Da Moco nije prihva-

tio Omarov poziv za sudjelovanjem na turniru, došlo bi do razrješenja njihova odnosa.

Primjena teorije smanjenja nesigurnosti (Knobloch, 2015) predstavlja važnu ulogu u filmu, gdje su neizvjesnosti preplavile početak odnosa u filmu. Dakle, znanjem i razumijevanjem ljudi mogu smanjiti neizvjesnost u odnosima. U filmu se pretpostavlja da se dječaci neće uklopiti u Wadeovo okruženje samo zato što su drugačiji (jer su djeca bez roditelja, jer žive u „sirotištu“, jer je jedan od njih (Moco) ukrao njegov sat...). Međutim, iako se odnos na samome početku ne čini pozitivnim, nakon što Wade provede vrijeme na brodu s dječacima, nauče se snalaziti i razumjeti jedni druge, razvijajući odnose kao što je vidljivo u primjeru: „Ali ako želiš spasiti dječake, moraš učiniti ovo“. U istome kontekstu brige o djeci i njihovu daljnjemu životu u „sirotištu“ Wade Omara počinje prihvaćati, a uz njega i njegove dječake: „Pogledaj ove dečke. Oni su tvoji dečki. Trebaju te. Trebaju od tebe da se boriš. Bori se za njih.“ Wadeov početni stigmatizirajući pristup Omaru i djeci prelazi u prihvaćajući. U konačnici Omar i Wade razvijaju prijateljski odnos.

Neverbalna komunikacija pojavljuje se kao vrlo snažan koncept u filmu. Definiramo je kao poruke izražene nejezičnim sredstvima (Adler i Proctor II, 2017). Posebno je izražena u Wadeovu odnosu prema dječacima na brodu. To znači da neverbalna komunikacija igra ključnu ulogu u načinu na koji se on odnosi prema njima. Jako se puno koristi gesta kao način komunikacije između Wadea i dječaka.

Posebnost navedenoga uočljiva je dolaskom dječaka i Omara prvi put na brod, što je Wadeov prvi susret s njima. Ono što je na samome početku upečatljivo i što plijeni pozornost jest način ophođenja Wadea prema dječacima. Prilikom upoznavanja on se ne rukuje s njima, prihvatio ih je samo zato što je njihova prisutnost na brodu bila uvjet za sudjelovanje na turniru. „Rukovanje je uobičajen obred prilikom upoznavanja, a neki teoretičari navode da je nastalo kao poruka da imamo prazne ruke i dobre namjere“ (Tomić i Jugo, 2021: 254). Wade tijekom boravka djece na brodu zabranjuje da ulaze u kabinu broda koja mu predstavlja tron pomoću kojega želi pokazati kako je on vladar toga prostora. „Proksemika je studija upotrebe i percepcije društvenog i osob-

nog prostora (...) Pojam teritorijalnost također se često koristi u proučavanju proksemike da bi se pokazala ljudska tendencija označavanja osobnog teritorija“ (Tomić i Jugo, 2021: 216). Wade položajem zatvorena dlana s ispruženim kažiprstom pokazuje dominaciju nad djecom i Omarom. „Položaj zatvorenog dlana s ispruženim kažiprstom zapravo je šaka, a ispruženi prst kao simbolična batina kojom govornik figurativno tjera slušatelje da mu se podčine“ (Tomić i Jugo, 2021: 260).

Osim neverbalne komunikacije, verbalna je komunikacija još jedan važan koncept koji se pojavljuje u filmu (Erozkan, 2013). Iako nije pričljiv, Wade nije nijem i može komunicirati verbalno. Verbalna komunikacija i povratne informacije glavne su karakteristike međuljudske komunikacije. Wade započinje komunikaciju s Wikijem tijekom njegova ulaska u kabinu kada se usprotivi njegovu ulasku u istu govoreći: „Siročadi je zabranjen pristup u kabinu.“

Slušanje, odnosno sposobnost precizna primanja i tumačenja poruke u procesu komuniciranja važan je element međuljudskih odnosa što se očituje i u filmu. Slušanje je složen proces koji obuhvaća četiri elementa: 1) sluh, 2) pozornost, 3) razumijevanje, 4) pamćenje (Tomić i Jugo, 2021). Napredak komunikacije ogleđa se u situaciji kada Omar i dječaci pozivaju Wadea da im se pridruži u jelu pri čemu dječaci počinju razgovor o fizičkim ožiljcima koje su zadobili na ulici i udomiteljskim obiteljima. Dok su govorili o tome, Wadeova gestikulacija lica odražava šok, brigu i empatiju, što je prva situacija u filmu u kojoj je Wade pokazao razumijevanje i blagonaklonost dječacima.

U filmu je, također, otkriven koncept sebe koji se najbolje može razumjeti iz perspektive teorije relacijske dijalektike (Suter i Norwood, 2017) koja naglašava da međuljudski odnosi odražavaju napetosti (konflikte kontradikcija) koje se, pak, otkrivaju u dijalektičkim napetostima (komunikacijska interakcija). Večer prije zadnjega dana natjecanja Omaru dolazi stari prijatelj iz mladih dana, Hector, koji mu govori da okonča priču s dječacima i „sirotištem“ te da se vrati prijašnjemu zajedničkom poslu koji mu je donosio bolju zaradu. Međutim, Omar objašnjava Hectoru kako to neće učiniti jer u konačnici dječaci su ti koji mu daju razlog za život. Na ovaj način Omar

iskazuje važnost dječaka i „sirotišta“ u svome životu i prikazuje da prihvaća svoju ulogu i sebe u cijelome ovom procesu.

5. ZAKLJUČAK

Film je zanimljivo područje u kojemu se isprepliću različite priče, doživljaji i osobe. Verbalno i neverbalno komuniciranje predstavlja svakodnevni ritual. Kako pravilno komunicirati i tumačiti poruke koje se komuniciranjem šalju, učimo cijeli život. Što bismo onda rekli za poruke koje nam se šalju putem filmova? Analizom komunikacije u filmu obuhvaćene su verbalna i neverbalna komunikacija na interpersonalnoj i grupnoj razini te njihov uzajamni utjecaj što mogu biti elementi za analizu komunikacije u filmu kao kanalu komuniciranja.

Vidljivi su različiti obrasci komunikacije ovisno o kojim je likovima riječ te su vidljivi primjeri faza i smjerova šesterostupanjskoga modela interpersonalne komunikacije. Na početku odnosa, odnosno komunikacije Omara s Wadeom i Mocom, dolazi do neostvarivanja faze bliskosti te čak i pogoršanja komunikacije kao faze šesterostupanjskoga modela. Međutim Omarovim zalaganjem komunikacija se obnavlja s oba lika, odnosno komunikacija nije završila prekidom odnosa. Upravo je to pokazatelj važnosti interpersonalne komunikacije u grupnoj komunikaciji, odnosno isprepletenosti ako se govori o uspješnim odnosima u grupi.

Izuzetno je važno prepoznavati obrasce ponašanja kao i komunikacijske obrasce i koristiti film kao sredstvo učenja.

LITERATURA

- Adler, R. B. (1995). Teaching communication theories with *Jungle Fever*. *Communication Education*, (44), 157-164.
- Adler, R. B., i Proctor II, R. F. (2017). *Looking Out – Looking in*, 15th Edition. Boston: Cengage Learning.
- Babbie, E. (2010). *The Practice of Social Research*. 12th Edition. Wadsworth: Cengage Learning.
- Beebe, S. A., Beebe, S. J., i Redmond, M. V. (2014). *Interpersonal Communication, Relating to Others*. 7th Edition. United States of America: Pearson Education.
- DeVito, J. A. (2013). *The Interpersonal Communication Book*. 13th Edition. New York, London, Milan, Montreal, Toronto, Hong Kong, Tokyo: Pearson Education Inc.
- Erozkan, A. (2013). The Effect of Communication Skills and Interpersonal Problem-Solving Skills on Social Self-Efficacy. *Theory & Practice*, 13 (2), 739-745.
- Fain, T. (2004). American popular culture: Should we integrate it into American education? *Education*, (124), 590-594.
- Griffin, C. L. (1995). Teaching rhetorical criticism with *Thelma and Louise*. *Communication Education*, (44), 165-176.
- Harrison, S. L. (2001). Thirteen Hollywood films add variety to journalism history. *Journalism & Mass Educator*, (56), 86-91.
- Herberman, E. (2000). Sci-fi high school. *Current Science*, 85, 4-5.
- Johnson, S. D., & Iacobucci, C. (1995). Teaching small group communication with the *Dream Team*. *Communication Education*, (44), 177-182.
- Knobloch, L. K. (2015). Uncertainty Reduction Theory. *The international Encyclopedia of Interpersonal Communication*, 1-9.
- Lapsley, R., i Westlake, M. (1988). *Film theory: An introduction*. New York: Manchester University Press.
- Lasswell, H. D., Lerner, D., i de Sola Pool, I. (1952). *The Comparative Study of Symbols*. Stanford: Stanford University Press.
- Lenihan, J. (2002). Teaching the western. *Magazine of History*, (16), 27-30.
- Littlejohn, S. W., Foss, A. K., i Oetzel, G. J. (2017). *Theories of Human Communication*. 11th Edition. Long Grove, Illinois: Waveland Press, Inc.
- Metz, W. (2002). Women, film, and feminism: A course syllabus. *Women's Studies Quarterly*, (30), 312-318.
- Monaco, J. (2000). *How to read a film: The world of movies, media, and multimedia*. 3rd Edition. New York, Oxford: Oxford University Press.
- Nfilm, Blue miracle*, Netflix, (2021); <<https://www.netflix.com/search?q=plav&jbv=81298682>> (1. svibnja 2022).

20. Pinhey, L. (2002). Using film to teach history: An ERIC/CHESS sample. *Magazine of History*, (16), 45-47.
21. Proctor II, R. F., & Adler, R. B. (1991). Teaching interpersonal communication with feature films. *Communication Education*, (40), 393-399.
22. Reardon, K. K. (1998). *Interpersonalna komunikacija. Gdje se misli susreću*. Zagreb: Alineja.
23. Samovar, L. A., Porter, R. E., i McDaniel, E. R. (2010). *Intercultural Communication: A Reader*. 13th Edition. Wadsworth: Cengage Learning.
24. Suter, E. A., i Norwood, K. M. (2017). Critical Theorizing in Family Communication Studies: (Re) Reading Relational Dialectics Theory 2.0. *Communication Theory*, 27 (3), 290-308.
25. Tomić, Z. i Jugo, D. (2021). *Temelji međuljudske komunikacije*. Mostar, Zagreb: Pressum, Synopsis, Edward Bernays UC.

ANALYSIS OF COMMUNICATION IN THE FILM BLUE MIRACLE

ABSTRACT

The film *Blue Miracle*, made in 2021, brings us a true story of the "orphanage" (home for children without proper parental care) *Cabo San Lucas* in Mexico, which is struggling to survive due to various disasters, not only natural ones but also lack of finances. The protagonist Omar tries to save and protect the protégés of the home in every way so that they should not return to live on the streets of the city. The struggle for survival brings many challenges they will face, and the greatest of them is allying with Wade to make both of them achieve their goals. In the film we can see development of communication and understanding lives of adolescents in accordance with the life stories of each of them. The aim of this paper is to analyse the communication of the actors in the film *Blue Miracle*.

Keywords: *Blue Miracle*, orphanage, communication, children and youth, interpersonal relationships